

drøftet og belyst her paa Rigsdagen. Særlig indgaaende har denne Drøftelse fundet Sted i det andet høje Ting, dels ved Folketingets tredje Behandling af Finanslovsforslaget, dels ved dens anden Behandling af Skattelovene. I Særdeleshed har den højtærede Finansminister og mit Partis finansielle Ordfører i det andet Ting givet udførlige og vægtige Indlæg til Belysning af vore finansielle Forhold for Tiden. Ogsaa her i Landstinget blev der ved Finanslovsforslagets første Behandling forleden givet gode Bidrag i samme Henseende fra forskellige Sider. Jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa dette Omraade, saa meget mindre som det nærmest vilde blive en tyndere Te paa de samme Blade. Jeg skal kun derom bemærke, at vi vidste alle forud, at Statens finansielle Stilling i Øjeblikket langt fra er god, men denne Opfattelse er dog sikkert hos de fleste, i hvert Fald er den hos mig, blevet yderligere uddybet og grundfæstet ved de Forhandlinger, jeg nu har nævnt. Særlig er jeg blevet endnu klarere, end jeg var før, over, at Fremtiden tegner sig meget mørk med Hensyn til Statens finansielle Forhold. Der kan derfor ingen Tvivl være om, at det atter i Aar vil være nødvendigt at gaa til en Merbeskatning af de særlig store Indtægter eller de ikke helt smaa Indtægter, maa jeg hellere sige, som skyldes den overordentlige Situation, vi nu har været i i nogle Aar. Det er jo det, det foreliggende Forslag først og fremmest tager Sigte paa. Heldigvis har disse Indtægter i de sidste to Aar været meget store. I 1915 gav Merindtægtsskatten ca. 66 Mill. Kr., og jeg har set i et Fortryk af Folketingsforhandlingerne — jeg haaber, Fortrykket i den Henseende er rigtigt —, at den højtærede Finansminister forleden i Folketinget har udtalt, at han ansaa det for liggende indenfor Mulighedens Grænse, at Beskatningen af Merindtægterne for Aaret 1916, der omhandles i det Forslag, vi her forhandler, maaske kunde give et Udbytte af ca. 90 Mill. Kr. Det er et overordentlig stort Beløb, men vi har jo ogsaa haardt Brug for alle disse Penge. Jeg kan derfor fuldt ud billige, at der tages Sigte paa at faa disse store Beløb ind i Statskassen, og skønt det ikke kan nægtes, at vi i Fjor beskattede disse Merindtægter med en meget høj Procent, kan jeg derfor alligevel — som vore finansielle Udsigter stiller sig — give min Tilslutning til, at vi i Aar giver Skatteskruen endnu en lille Omdrejning overfor de store

og største af disse Indtægter. I Fjor var de Genstand for en Beskatning af indtil 25 pCt. I Aar foreslaas det, at de skal kunde belægges med en Skat af indtil 30 pCt. Skønt jeg erkender, at det er at tage meget haardt fat, kan jeg dog ogsaa i den Henseende give Lovforslaget min Tilslutning. Heller ikke mod de øvrige Ændringer i Merindtægtsskatteforslaget skal jeg — i alt Fald ikke paa nærværende Trin af Forhandlingerne — indvende noget. De er ikke store. I det væsentlige bevarer man Lovforslagets Konstruktion, saaledes som det er fremgaaet af de tidligere Forhandlinger, særlig som det blev formet til Slut i Fjor, og dertil har dette Ting jo ogsaa givet sit Bidrag. Endvidere kan jeg billige Forslaget om en Tillægsskat for alle de ikke helt smaa, mere faste Indtægter. Jeg har tidligere givet min Tilslutning til denne Tanke, og jeg billiger, som sagt, fuldt ud, at man i Aar tager disse Indtægter og Formuer med. Jeg billiger udtrykkelig den Forandring, der i den Henseende er foretaget i det andet Ting, at ogsaa Formuen kommer med under Beskatningen; jeg billiger fuldt ud, at man ogsaa giver Skatteskruen en lille Omdrejning overfor disse Formuer og Indtægter. Jeg finder det saa meget rigtigere, som det er noget, der siger sig selv, at jo længere vi fortsætter med Beskatningen af Krigsindtægterne, desto mere bliver det nødvendigt, at vi supplerer denne Beskatning med en yderligere Beskatning ogsaa af andre store, mere faste Indtægter og Formuer, saa meget mere som der jo vanskeligt kan være Tvivl om, at der er en hel Del Skatteborgere, som i Sammenligningsaarene af tilfældige Grunde havde meget større Indtægter end sædvanlig for dem, og som ogsaa siden har haft Indtægter, der skyldes Krigssituationen, men dog ikke saa store Indtægter ad den sidste Vej, at de kunde komme til at svare Merindkomstskat.

I det væsentlige kan jeg saaledes give det foreliggende Lovforslag om en overordentlig Indkomst- og Formueskat til Staten min Tilslutning, og denne Tilslutning kan jeg ogsaa give paa mit Partis Vegne, men jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind paa Enkeltheder. Dels har den højtærede Finansminister jo allerede berørt de væsentligste af de Forandringer, der er foretagne, og dels hører en Forhandling derom bedre hjemme under en Udvalgsbehandling, og jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider i Tinget er enig om, at disse Skatteforslag bør undergives en Udvalgsbehandling.